bloc-notes

Cum trebuie realizată

Scoala de football

D. V. V. Tilea, bine intenţionat pentru tot ce este viaţă footballistică în această ţară, dornic să realizeze terenul propice unei ameliorări pe care o aşteptăm cu toţii, a ridicat problema realizării unei şcoli de football.

D. V. V. Tilea a formulat o iniţiativă, a deschis discuţia şi, acum, aşteaptă unele sugestii cari împreună cu opiniile d-sale, să permită trasarea planului definitiv necesar realizării «Şcoalei de football».

Ne-am propus din primul moment să intervenim în discuţia deschisă de d. V. V. Tilea. N'am întârziat, pentrucă am socotit problema ca un subiect pascal... Am aşteptat unele precizări. Aceste precizări nu s'au produs, problema fiind încă în studiu, ne vom spune părerea depe acum, analizând problema sub toate aspectele, într'o serie de articole cari le vom semna de acum încolo.

Pentru moment trebue să consemnăm o caracteristică a iniţiativei d-lui V. V. Tilea. D-sa nu se gândeşte la o soluţionare radicală a problemei selecţionărei prin înfiinţarea şcoalei de football

Dacă nu ne înşelăm, d-sa ţine să creeze un nivel nou, caută să ridice standardul footballistic al sportivilor noştri, doreşte să realizeze nucleul viitoarei clase a footballului românesc.

Până în prezent, preşedintele federaţiei de football n'a dat încă nici o precizare în privinţa iniţiativei comunicată presei, în declaraţiile de principii de după matchul România-Cehoslovacia.

In spiritul caracteristicei desemnate de noi şi pe care o atribuim d-lui V. V. Tilea, fără să ştim dacă îi aparţine în realitate sau dacă şi-o însuşeşte, federaţia ţine să creeze o şcoală de antrenori.

Nevoia a fost bine sesizată. Avem în România un număr de 20-30 de elemente de talent, cari ar putea forma lotul elevilor şcoalei de antrenori. Respectiv, avem atâţia footballişti cu însuşiri pedagogice. pentrucă una e să fi footballist de valoare şi alta e să ştii să înveţi pe un începător cum trebue să se pregătească pentru un match şi ce are de făcut în cursul unui joc.

20-30 de elemente luând parte la un stagiu de trei luni, sub conducerea unor specialişti cm putem aduce din străinătate, îşi însuşesc primele noţiuni necesare ca atunci când se întorc în centrele lor să fie folositori grupării din care fac parte. In şcoala aceasta nu s'ar creia antrenori, s'ar forma însă instructori de football, de mare folos pentru micile centre provinciale.

Acesta este începutul unei soluţii pentru crearea unui standard comun al footballului românesc.

Dacă ar părăsi şcoala 50 până la 60 de instructori pe an, footballul nostru ar face în scurtă vreme un impresionant pas înainte.

Standardul footballului italian, nivelul comun al footballului german, se realizează şi se întăresc pe principiul descris de noi.

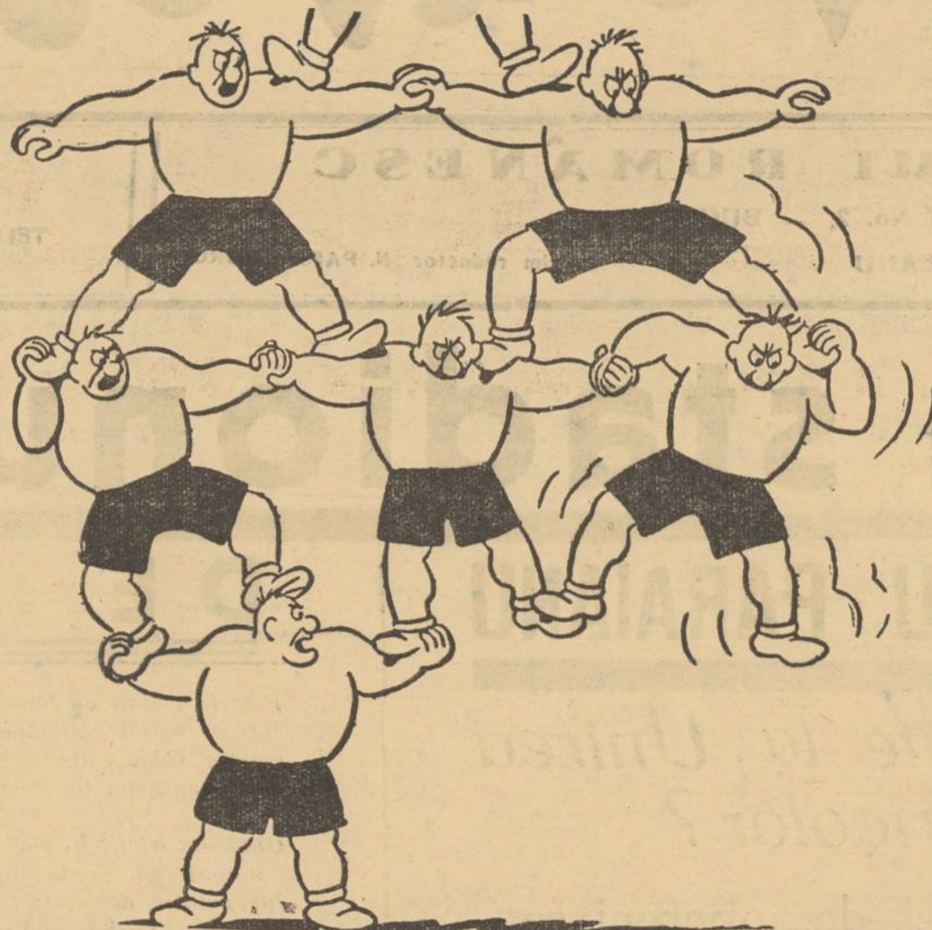
Iată la ce ne-am gândit când d. V. V. Tilea ne-a vorbit de şcoala de football.

Ni se spune însă că preşedintele federaţiei de football s'ar fi gândit la altceva şi anume la şcoala de football, ca soluţie pentru problema alcătuirei echipei naţionale. In acest caz iniţiativa d-sale are cu totul altă semnificaţie şi comportă o discuţie pe care o vom face în numerile viitoare.

Mai ales că vrem să demonstrăm în mod argumentat de ce nu poate fi vorba de şcoala de football ca soluţie a problemei selecţionărei.

Lis

Nu mai merge !...

— Aşa nu mai poate mer ge, Charlie! In fiecare sea ră ai început să întârzii!...
(Everybody's Weekly-Anglia)

LA O CAFELUŢĂ CU ... FIRST VIENA

VIENA, 30 (Prin scrisoare inteţeresantă). — Sunt de câteva ore în oraşul valsului.

Poate că niciodată nu mi-aş fi făcut timp să vizitez cetatea lui Iohan Strauss, dacă nu mă trimeteau obligaţiile profesionale. Am fost trimis de gazetă să iau „o cafeluţă" cu jucătorii lui First Viena, cari vor juca de Paşti în Bucureşti.

Nu am venit deci în călătorie de agrement şi nu pot sta de vizite şi distracţii

Nu stau mult pe gânduri şi încep să caut jucătorii vienezi

IN PRATER

E Vineri după amiază. Unde-i pot găsi acum? La sediu, nu sunt. Pe teren, la antrenament n'au ce căuta. Singurul loc unde poţi găsi un vienez e Prater-ul

Nu m'am înşelat. La o cafenea din mijlocul Prater-ului am descoperit toată echipa First Viena.

Toţi jucătorii sunt cantonaţi la trei mese. La o masă se joacă şah, la alta table, iar alţi patru jucători îi ard un pocker.

Ii salut în limba vieneză, pe care — spre deosebire de germana — o cunosc la perfecţie din şcoală şi pe care o pronunţ cu un accent atât de natural, încât nu produc nici o surpriză, jucătorii confundându-mă cu un vienez autentic.

Numai după ce mi-am declarat calitatea mea, vienezii în calitate de oaspeţi, au întrerupt o clipă jocul.

PREZENTARILE

Urmează prezentările de rigoare şi imediat jocurile sunt reluate.

Iau loc la masa de table, unde Rainer şi Schmaus se războiesc crâncen, fiind de forţe egale. Incerc să strecor o întrebare în zgomotul produs de ciocănitul zarelor.

— Ce părere aveţi asupra matchurilor dela Bucureşti?

— 6 - 6! strigă, triumfător, Schmaus.

— Cum? 6-6? Cu Ripensia sau cu Venus?

— M'aţi înţeles greşit. Am dat un 6-6 cu zarele şi am câştigat partida.

LA POCKER

Trec alături, la partida de pocker. Kaller şi Hoffman pierd solid. Gschweidl e în banii lui, iar Havlicek câştigă. Deaceea îşi permite luxul, fiind şi portar, să se arunce la cacialmale

— Văd că-ţi merge bine, domnule Havlicek!

— Slavă Domnului. Dumnezeu nu mă lasă.

— Totdeauna câştigă! — se lamentează Kaler, care nu e în stare să prindă nici „deschiderea".

— Dealtfel — precizează Gschweidl — ca şi în football, e un jucător valoros. E un Havli-cek de mare valoare.

Pockerul e foarte animat. In schimb Molzer şi Mandl joacă şah într'o tăcere mormântală.

LA CALUŞEI...

Molzer nu are o situaţie prea strălucită. A pierdut aproape toate piesele şi e aproape de mat. In clipa în care Molzer a pierdut ultimul cal, Mandl îi propune să meargă la „căluşei" în Prater. Ceeace facem toţi.

Părăsim manejul cu cai în miniatură şi ne îndreptăm către „montagne-russe". După prima cursă, Fischer coboară atât de ameţit, încât ne piere pofta de tren aerian.

Trecem apoi la o baracă unde pe un lac de proporţii reduse înnoată câteva raţe, pe cari le poţi lua acasă dacă reuşeşti să le arunci pe gât un mic cerc de trestie. Facem cerc în jurul lui Havlicek, care a cumpărat cu 5 shillingi trei cercuri şi începe să ochească, în chip de cow-boy gâtul raţelor, peste care ar vrea să arunce laţul de trestie.

Prima aruncătură eşuiază în mod lamentabil, căci cercul cade vertical, spintecând apa. Al doilea cerc, are aceeaşi traectorie. Ultima lovitură, Havlicek o pregăteşte cu minuţiozitate. Măsoară distanţa, cântăreşte bine cercul şi-l aruncă cu multă precizie. In acel moment, o raţă a ridicat ciocul în aer, iar cercul i-a lunecat pe gât, ca un colier. Havlicek a primit raţa, în admiraţia generală.

LA UN SCHNITZEL

Toată lumea-l felicită. Gschweidl îl descoase:

— Havlicek, dar cum ai nimerit tu, că eu m'am căznit trei luni şi n'am fost în stare să iau o raţă...

— Foarte uşor, e chestie de dexteritate. Atât îmi pare rău, că n'am nimerit raţa aia splendidă pe care am ochit-o eu ..

S'a întunecat. Jucătorii o pornesc spre casă, oferindu-mi ca amintire dela Viena, un schnitzel vienez.

Il voiu păstra cu sfinţenie ..

Astyanax

culisele

Echipa naţională de boxeuri amatori, însoţită de d. C. Aureliu — super-secretar, super-general al super-Federaţiei române de (sub) box — a plecat la campionatele Europei cari au loc anul acesta la Milano.

Ce rost are echipa românească la campionatele Europei în cari nu are nicio şansă, nu ştim.

Fiindcă totuşi a decis «Federaţia română de box» să mâncăm bătae şi anul acesta în eliminatoriile campionatului Europei, a plecat.

Prezenţa boxeurilor noştri fiind indispesabilă (fiindcă bătae în lipsă... nu are niciun sens), plecarea echipei la Milano, are o explicaţie.

Dece-o fi plecat, însă, d. Aureliu ?...

Ca să ţină discursuri ?... Ca să dea mâna cu Mussolini ?... Ca să mănânce bătae ?...

D. Aureliu nu poate să ţină discursuri, la Milano, fiindcă este un Demonstene foarte anemic, şi nu ştie ca un Demonstene pugilistic, decât româneşte...

Cu Mussolini nu poate să dea mâna, fiindcă — după câte ştim — Mussolini nu va asista la campionatele dela Milano. Şi nu se va lăsa convins — credem — să asiste, — chiar dacă i se va spune că asistă şi d. Aureliu...

Bătae, nu poate să mănânce, fiindcă d. Aureliu nu boxează. Iar pentru conducerea tehnică a echipei a plecat Marin Stănescu.

Atunci, dece o fi plecat d. C. Aureliu la Milano ?...

Intimii d-sale pretind că la plecare, pe peronul Gării de Nord d. Aureliu a mărturisit scopul real al prezenţii sale la Campionatele Europei dela Milano, îngânând fericit:

— Fraţilor, o să văd Domul şi o să-mi cumpăr trei Borsaline, chiar dela fabrică...

Trei Borsaline, la sursă. (Nu la Torcătorul-Ţicu...). Iată explicaţia participării noastre la Campionatele europene de box, din acest an.

Mărturisiţi că e un motiv foarte puternic...

*

D. Nae Mărăscu, popularul, simpaticul şi veşnic tânărul «Nea Nae», ne-a chemat eri la telefon să ne anunţe că-l paşte o primejdie gravă.

— Sunt curăţat.

— Dece, nea Nae ?...

— Mă «demisionează» din calitatea de vicepreşedinte al «Federaţiei de atletism».

— Cum asta ?...

— Stai să-ţi citesc.

Şi, cu o voce gravă, martoră a unei emoţii certe, d. Mărăscu a prins să ne citească următoarea adresă semnată pentru «Federaţia română de atletism», de d. Rudy Schmettau:

«Vă anunţăm prin aceasta că în ziua de... anul 1937, comitetul Federaţiei române de atletism ţine şedinţă la ora 9 seara precis, la sediul Federaţiei, în Bucureşti, str. Atena no. 11.

Vă prevenim, că potrivit regulamentului, dacă lipsiţi dela o singură şedinţă, sânteţi considerat demisionat».

— Atunci, e foarte simplu. Te duci la şedinţă ,şi ai scăpat...

— Exact. E foarte simplu, dar nu pot să mă duc.

— Dece ?

— Fiindcă în adresa semnată de d. Rudy Schmettau mi se precizează toate lucrurile : că avem şedinţă, în ce an, la ce oră, la ce adresă, ce prevede regulamentul...

Absolut tot. Un singur lucru nu mi se precizează.

— Ce ?

— In ce zi, are loc şedinţa...

*

D. Octav Luchide, secretarul general al „Federaţiei române de football", caută casă. Fiindcă, deşi este proprietar pe titlul de secretar general, în civilitate — ca să zicem aşa — d. Luchide este simplu chiriaş.

Prin urmare, d. Luchide caută casă.

Pentru a-i fi agreabili, aproape toţi oficialii şi gazetarii (mai ales) i-au propus câte un apartament. Pentru fiecare ofertă, însă, d. Luchide a găsit câte-un motiv de refuz:

— E prea scumpă....

Sau:

— E prea departe...

Sau:

— E prea mică...

Abia aseară, o adresă adusă de d. maior Brezeanu a stârnit interesul prompt al d-lui Luchide, — a repurtat la Federaţie un frumos succes de ilaritate şi a prilejuit următorul dialog — între d. maior Brezeanu şi d. Luchide — pe care îl transcriem întocmai.

— Ţi-am găsit.

— Ce mi-ai găsit?...

— O casă teribilă.

— Ia s'aud.

— Trei camere, hall, bae, dependinţe, electrică, plin centru: 30.000 de lei chirie, pe an.

— Bravo. Unde e casa?...

— La Olteniţa...

Castor

REPORTAGII la ordinea zilei

BAZU CANTACUZINO

s'a înscris telegrafic în marea

CURSA NEW-YORK-PARIS

Federaţia Aeronautică Regală a României a primit din partea lui Bâzu Cantacuzino o comunicare telefonică, a cărei însemnătate nu va scăpa nimănui.

***Excelentul pilot român, care se află la Londra în aşteptarea unor condiţiuni atmosferice mai bune, cari să-i îngăduie decolarea în marele sbor transafrican, a adus la cunoştinţa forului aviatic român* că este hotărât să participe în cursa New-York — Paris, pentru cupa colonelului Lindbergh.**

In consecinţă, a rugat federaţia aeronautică regală a României să-l înscrie — telegrafic — în această grandioasă — i-am putea spune şi nu am greşi câtuşi de puţin — epocală încredere aviatică.

NUMEROŞI CONCURENŢI

Sunt încă vii în amintirea tuturor peripeţiile primelor traversări ale Atlanticului, pentruca progresul care s'a realizat în acest domeniu, să nu surprindă. In adevăr, au trecut abia zece ani dela prima traversare reuşită a oceanului şi — iată — se organizează acum întreceri sportive, cu numeroşi participanţi şi cu şanse pentru toţi de a atinge ţinta. Perfecţiunea la care au ajuns avioanele face aproape fără risc astfel de tentative, socotite cândva deasupra posibilităţilor omeneşti.

CURSA

Ce va fi cursa New-York — Paris? Indiscutabil, o competiţie care va opri respiraţia întregei omeniri — care va ţină incordată, până la enervare, atenţia mapamonului.

In această epocală întrecere, România va avea doi reprezentanţi. Doi reprezentanţi demni, doi atleţi desăvârşiţi, doi eroi ai aerului: aviatorul Papană — căpitanul Papană — la bordul avionului «Alba-Iulia» şi Bâzu Cantacuzino, cu avionul «Dacia».

«Alba Iulia» şi «Dacia» vor reprezenta deci România în cadrul magnificei curse aviatice ce se va organiza în cadrul expoziţiei internaţionale dela Paris.

BAZU PORNEŞTE ASTAZI

Tot în legătură cu Bâzu Cantacuzino, mai primim ştirea că admirabilul polisportiv român se află actualmente — la Hatefield — în frigurile plecării. plecării. Azi în zorii zilei — după telegramele primite în cursul nopţei — Bâzu urmează să decoleze, pentru a încerca doborârea recordului pe 10.000 km.

Cronica spectacolelor

Americanii când vor să fie.... americani, reuşesc. Iar în materie de filme, mai ales, americanii n'au nici-o măsură.

Iată bunăoară studiourile Paramount care au dispus pentru producţia pe care o vom vedea şi noi la toamnă, importanta sumă de 30 milioane dolari, ceiace înseamnă în lei, cam 5 miliarde lei. Această sumă va folosi numai pentru realizarea a 49 de filme, ceiace înseamnă puţin faţă de această importantă ssumă de bani.

O clipă mai devreme dăm câteva note asupra unei părţi din această producţie.

«Souls at sea» (Valsul robilor), regisat de Henry Hathaway cu Gary Cooper, George Raft, Frances Dee şi Henry Wilcoxon.

«Swing Ligh swing low» (Panama) cu Fred Mac Murray, Carole Lombard şi Dorothy Lamour.

«Waykiki Wedding» un film realizat în Haway.

«Internes Can't Take Money» o dramă cu Barbara Stmwyck şi Joel Me Crea.

«High, wide and handsome» regia Ronbeu Mamonlian, cu Dorothy Lamour, Irene Dune, Randolph Scott şi Akim Tamiroff.

«Outcast» (Proscrişii) cu Warren William, Lewis Stone, Karen Morlay şi Priscilia Moran.

«Bulldog Drumond escapes» (Fuga lui Buldog Drummond cu Sir Guy Standing, Ray Milland şi Reginald Deny.

«A doctro's diary» (Destăinuirile unui medic) o dramă din viaţa medicilor cu George Bancroft şi Helen Burgess.

«Angel» (Ingerul) cu Marlene Dietrich şi Herbert Marshall.

«Buccaneer» (Corsarul) cu Franziska Gaal în regia lui Cecil B. de Mille.

«I Met Him in Paris» (L'am întâlnit la Paris) cu Claudette Colbert.

«Make Way For To Morrow» (Ultimul tren din Madrid).

«Jolin Meade's Wornan» (după furtună) cu George Bancroft şi Garl Patrick.

«Blanbarts Achte Frau» (A opta femeie a lui Barbă Albastră) în regia lui Ernst Lubitsch.

«Wells Fargo» regia: Franck Lloyd.

«What Ho» cu Gary Cooper.

«Artists and Models» (Artişti şi modelele) cu Dorothy Lamour.

Comentariile sunt inutile. Sârguinţa şi eforturile cari se fac sunt cea mai bună dovadă a valori acestor filme.

Ce se lucrează în studiourile americane

In America, a început lucrul intens in studiouri. Iată ceiace pregătesc marile uzine «Secolul al 20-lea Fox» din Movietone City.

Fredie Bartholomew, Madeleine Carroll, Tyrone Power, Sir Guy Standing şi Virginia Field apar în «Lloyds of London», regisat de Henry King.

Sonia Henie a terminat şi ea primul ei film «A Girl In A Million». O vom vedea în curând şi în al doilea: «S'a spart ghiaţa!»

Shirley Temple a terminat un nou film a cărui acţiune se petretece în China. Al doilea film al micei artiste are un subiect asemănător «Lăncierilor din Bengal».

Simone Simon va apare în «Al şaptelea cer», în regia lui Henry King.

Peter Lorre interpretează o serie de filme senzaţionale în genul aventurilor lui Charlie Chan, detectivul chinez. Lorre va crea pe un japonez ciudat, enigmaticul «Mister Moto». Il vom regăsi şi într'un alt film de mare senzaţie «Nancy Steele Is Missing», alături de Victor MacLaglen, Walter Connoly şi June lang.

Warner Baxter a pregătit un film de mare clasă «The Slave Ship» (Vasul Robilor»). Wallace Beery şi Mickey Rooney sunt partenerii lui.

Eddie Cantor va apare într'o mare comedie inspirată de basmul oriental «1001 de nopţi».

Irving Berlin, compozitorul de muzică uşoară bine cunoscut, a pregătit şi el un film cu Dick Powell, Madeleine Carroll şi Alice Faye în rolurile principale. Fenomenalii comici Ritz Brothers joacă deasemeni în acest film muzical.

Loretta Young ne pregăteşte şi ea o surpriză. Robert Taylor deasemenea. «Metro» l-a împrumutat iar lui Zanuck, pentru un nou film. Răsfăţatul «star» va trebui însă, să înfrunte pe un nou rival, Tyrone Power.

Annabela va apare deasemeni într'un film colorat. Tot în culori va fi şi filmul cu încoronarea dela Londra.

După cum se poate constata la toamnă vom avea producţii serioase.

Stan şi Bran nu vor lipsi depe ecranele noastre

Sărbătorile Paştilor din acest an ne aduc două filme cari se prezintă în premieră abia în România. Unul din ele este acela în care îşi fac reapariţia faimoşii Stan Laurel şi Oliver Hardy, doi din comicii cu cea mai constantă vogă.

Am avut prilejul să vizionăm acest film într'un cerc restrâns de gazetari şi cinematografişti. Oameni încercaţi în această materie. Oameni suprasaturaţi şi blazaţi în materie de film. Ei bine, niciodată nu s'a râs mai mult, decât la această ultimă comedie a marilor regi ai râsului, cum au fost intitulaţi de presa mondială.

«Stan şi Bran şi testamentul» căci acesta este titlul realizării ni-i prezintă pe cei doi nedespărţiţi prieteni în goană după găsirea unei moşteniri. Vă puteţi uşor imagina peripeţiile prin cari trec, toate aventurile şi scenele de haz cari se succed cu o repeziciune admirabilă, toate gogurile extrem de reuşite până a ajunge la această moştenire.

Deşi filmul durează două ore, nu s'a

(Continuare în pag. 4-a)